

o jich vrácení proto, že se odebrání (placení) stalo bez zákonného podkladu a důvodu a bylo tedy plnění bezdůvodným. Její vývody, že žaloba o zaplacení 32.000 Kč měla býtí zamítnuta a nevyhověno námitce započtení, jsou vratké. Nižší soudy vyhověly námitce započtení právem a právem nebylo vyhověno odvolání v tom směru, že žaloba měla býtí zamítnuta z důvodu zaplacení částky 32.000 Kč.

### Čís. 11663.

**Podle výkazu nedoplatků pensijního ústavu lze povolití exekuci nejen pro příspěvek s úrokem, nýbrž i pro výlohy pensijního ústavu, jež jest povinný zavázán nahradití podle § 96 statutu pojišťovacího ústavu.**

**Nesprávnost předpisu výloh může povinný uplatňovati jen pořadem správním.**

(Rozh. ze dne 13. května 1932, R I 155/32.)

Na základě výkazu nedoplatků všeobecného pensijního ústavu povolil soud své stolice exekuci k vydobytí výloh a poštovného. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Podle § 72 odst. (1) zák. ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n. může býtí na základě vykonatelného výkazu nedoplatků vymáháno soudní exekucí jen pojistně s úroky. Avšak o vymáhání pojistného a úroků v souzeném případě nejde, jak jest zřejmo z předloženého výkazu, v němž jest označena vymáhaná pohledávka 46 Kč 80 h jako poštovné a výlohy. Byla tudíž povolena exekuce proti předpisu § 7 ex. ř. bez exekučního titulu, tedy neprávem.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

### Důvody:

Pro rozhodnutí otázky, zda je výkaz nedoplatků vymáhající věřitelky exekučním titulem i pro její výlohy, nemá význam, zda se výměry pensijního ústavu rovnají rozsudkům a jsou exekučními tituly, protože se exekuční návrh o výměr neopírá. Lze souhlasit s názorem stěžovatelovým, že exekučnímu soudu nepřísluší přezkum výměru neb výkazu nedoplatků po stránce věcné. Ale zkoumání otázky, zda výkaz nedoplatků je exekučním titulem, netýká se věcné správnosti výkazu, nýbrž čistě formální stránky, a tuto náleží řešití soudu. Při tom nezáleží na tom, zda nárok ústavu na náhradu výloh jest rázu veřejnoprávního, zda jest zaměstnavatel povinen hradití takové výlohy podle statutu pojišťovacího ústavu. I když se přisvědčí názoru stěžovatelovu, že tomu tak je, že nelze zahájití o náhradu výloh soudní spor, zůstává tím nezodpovězeno, zda o exekuci k dobytí oněch výloh má pojišťovací ústav zakročiti na základě svého výměru podle § 125 zákona čís. 26/1929, či na základě výkazu o nedoplatcích podle § 72 onoho zákona.

Aby se došlo k správnému řešení, jest si ujasnití právní vývoj v otázce exekučního soudního dobývání veřejných daní a dávek. Exekuční řád stanovil v prvním paragrafu jako exekuční tituly správního řízení pod čís. 10: rozhodnutí správních úřadů o soukromoprávních nárocích, pod čís. 12: ná-

lezy správních úřadů nebo veřejných orgánů ve věcech veřejného práva vydané, pokud je exekuce před soudy přípustná, pod čís. 13: platební příkazy a výkazy nedoplatků o přímých daních a poplatcích a přírážkách podle předpisů o tom platných vykonatelných, pod čís. 14 pak pravoplatná rozhodnutí úřadů a veřejných orgánů v čís. 10 a 12 uvedených, jimiž se ukládají peněžité tresty, pokuty nebo náhrada nákladů řízení. Tento předpis byl doplněn novelou čís. 23/1928 čl. IV čís. 19, že titulem exekucním jsou platební výměry o pojistném nositelů sociálního pojištění, které jsou podle platných předpisů vykonatelné. Podle § 404 odst. (6) zák. o přímých daních může být povolena exekuce nejen pro samu daň s přírážkami nebo pro poplatek, nýbrž i pro výlohy upomínek a exekuce. Zákonodárce nelze vůbec podkládati úmysl, že by pro vymáhání nákladů upomínek měly být za účelem zavedení soudní exekuce opatřovány vedle výkazu nedoplatků ještě zvláštní exekucní tituly o tom, že náhrada výloh těch byla poplatníku pravoplatně předepsána, tím méně, že by se měly takové výlohy dobývatí pořadem práva. Podobně se to má s výlohami jiných veřejných orgánů, než těch, které vymáhají daň. Zákonem o sociálním pojištění soukromých zaměstnanců čís. 26/1929 byl za exekucní titul prohlášen výkaz nedoplatků pro pojistné z úroky. Zákon nezmiňuje se tu ovšem výslovně o výlohách, které povinný jest zavázán nahraditi podle § 96 statutu. Ale lze jej vyložití extensivně i na případ dobývání nedoplatků výloh ústavu nebo jest použití obdobně § 404 zákona o přímých daních. Úmyslem zákonodárce bylo zajisté, by soudní exekucí bylo lze vymáhati příspěvky i příslušenství t. j. úroky z prodlení, poštovné a jiné výlohy na základě jednotného exekucního titulu. Nelze se domnívati, že se zákonodárce chtěl uchýliti od zásady § 404 zákona o přímých daních, podle něhož se takové výlohy dobývají stejně jako sám hlavní závazek, tedy při příspěvcích k sociálnímu pojištění soukromých zaměstnanců pro případ stáří a invalidity u všeobecného pensijního ústavu na základě výkazu nedoplatků. Nařídil-li zákon ten hově zásadě § 67 odst. (5) a § 66, že povinnost placení příspěvků není závislá na předpisu a že jest je platiti měsíčně předem, by se pojistné vymáhalo na základě výkazu nedoplatků, a nenařídil-li při tom, by se výlohy předpisovaly zvláštním výměrem, nýbrž stanovil jen všeobecně povinnost k jejich náhradě v § 96 statutu, lze z toho souditi, že nechtěl při soudní exekuci rozeznávati, zda jde o pojistné s úrokem či o výlohy. Rekursní soud tedy neprávem má za to, že podle výkazu nedoplatků nelze povolití soudní exekuci pro výlohy pensijního ústavu, nýbrž jen pro příspěvek s úrokem. Nesprávnost předpisu výloh může povinný uplatňovati jen pořadem správním.

Čís. 11664.

O návrhu dědice, přihlásivšího se k pozůstalosti po fiduciárním dědicovi, za pozůstalostního řízení o substituční podstatě, by polovice mrtvého a živého inventáře a zásob byla jako vlastnictví pozůstalosti fiduciárního dědice vyloučena ze stavu aktiv substituční pozůstalosti a by do stavu pasiv této pozůstalosti byla pojata náhrada za část pozůstalostních dluhů a poplatků zaplacených fiduciárním dědicem, kte-